

[Pernille Frahm]

Vi finder det altså uansvarligt, at man vil gennemtrumfe denne vidtgående ændring uden først at have haft forslaget til høring. Vi forstår, at det har været af større betydning at vise handlekraft end at vise eftertanke. Og det er vores holdning, at det bærer forslaget præg af. Den måde at lovgive på kan vi ikke acceptere.

Vi støtter, at vi får forslaget tilbage til en fornyet udvalgsbehandling, også fordi jeg kan forstå, at der skal være samråd om det i dag i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Pernille Frahm sagde, at man med denne formulering reelt lægger ansvaret alene på den part, der er smittet. Jeg vil bede fru Pernille Frahm forklare lidt nærmere, hvordan hun kommer frem til den konklusion.

I betækningsbidraget fra flertallet understreges det netop, at det først og fremmest påhviler den enkelte at beskytte sig selv.

I øvrigt går jeg ud fra, at fru Pernille Frahm er vidende om, at det stillede ændringsforslag har sit udgangspunkt i et forslag, som er fremsendt fra HIV-Danmark, fra Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske og fra AIDS-Linjen.

Det er dette forslag, vi har brugt og endda gjort endnu mere snævert. Derfor har jeg meget svært ved at forstå fru Pernille Frahms bemærkninger her.

Hvad angår Retspolitisk Forenings indvendinger, forholder det sig jo sådan, som fru Pernille Frahm måske husker, at de blev spurgt direkte, hvad de ville sige til det, hvis man ændrede formuleringen i retning af det, der nu er blevet tilfældet, og dertil svarede, at en lang række af deres indvendinger dermed ville være imødekommet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, som fru Dorte Bennedsen siger, at regeringspartierne har valgt i deres betækningsbidrag at sige, at det stadig væk først og fremmest påhviler den enkelte at beskytte sig selv. Men der er jo forskel på, hvad der står i betækningsbidraget, og hvad det er for en lov, folk bliver dømt efter. Mig bekendt er der ingen, der kan dømmes for

at udsætte sig selv gentagne gange for smitte. Og det er jo at lægge ansvaret på den part, der i forvejen er smittet.

Hvad angår lovforslaget, som det foreligger nu efter ændringsforslaget, har de foreninger, som har henvendt sig til Retsudvalget, i hvert fald over for mig givet udtryk for, at de på trods af ændringsforslaget, som de anser for at være en forbedring, og som SF derfor også stemmer for, mener, det ville være bedre ikke at vedtage dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er muligt, at de forskellige deputationer, som har været i Retsudvalget i anledning af denne lovgivning, har sagt noget andet til fru Pernille Frahm, end de har sagt til udvalget som helhed. Det skal jeg ikke kunne bedømme.

Men direkte adspurgt i udvalget har det været mit indtryk, at i hvert fald 5 ud af 6 deputationer har sagt, at de godt forstod, at Folketinget måtte lovgive på disse områder. En enkelt deputation sagde: Vi ønsker, at der slet ikke skal lovgives på området.

Fru Pernille Frahm har åbenbart fået et andet indtryk, end vi andre har fået i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

For at underbygge mine tidligere udsagn om, at jeg har fået henvendelser om, at man ikke ønskede en lovgivning, skal jeg læse op af en pressemeddelelse, der er kommet fra HIV-Danmark, og som er lavet den 23. maj.

I den står der bl.a., og jeg citerer:

»Vi er ikke mindre foruroliget efter justitsministerens ændring af forslaget. Vi mener, at begge forslag er ude af trit med vores reelle virkelighed og hele befolkningens behov for en klar AIDS-politik. Vi finder det i det hele taget etisk og moralsk forkasteligt at lovgive på så sårbare private områder som moral og seksualitet.

Vi mener, at lovforslaget vil have en modsat effekt end tilsigtet: At den skader mere, end den gavner.«

Det er især de sidste to sætninger, jeg vil bede regeringen om at skrive sig bag øret: »Vi